

Qui som?

El Manifest de Vallbona agrupa un col·lectiu de persones molt divers, empresaris, professors d'universitat, cooperativistes, pagesos, sindicalistes els quals només tenen un fil conductor i un mínim comú denominador: **l'interès pel nostre territori i el seu progrés social i econòmic.**

D'on venim?

Cadascú des del seu àmbit ha fet la reflexió de que potser ha arribat el moment de contribuir a la creació per les comarques de Lleida d'un escenari Kennedyà, és a dir aquell escenari en el que hom es pregunta **què pot fer pel seu país i no que és el que el seu país pot fer per un.**

El nostre país, les terres de Lleida, han estat històricament perifèriques de tots els poders tan econòmics com polítics i això ha fet que desenvolupéssim una mena de coragre i d'auto-odi, que ens ha fet viure'l amb una mena d'esquizofrènia que ens ha portat de l'amor profund a l'odi desmesurat i viceversa, cosa que en la pràctica ens ha inhabilitat a l'hora de fer propostes sobre nosaltres mateixos i el nostre propi futur a aquelles institucions de govern que en tenien la potestat de decidir, creant-se aquella mena de llegenda negra a la qual fins ara no hem estat capaços de vèncer que consisteix a dir allò de que **per Lleida ja està bé i que ens ha acompanyat al llarg del temps en particular en el que fa referència a les infraestructures.**

Podríem parlar del retard en la realització de l'autovia a Barcelona, de la conya marinera de l'Ave, de l'abandonament de les línies de La Pobla i de Manresa, de l'eix transversal, de l'aeroport de Lleida, etc. però el que de veritat ens interessa ara és el Canal Segarra-Garrigues, perquè des del nostre punt de vista n'és el paradigma de tot el dolent del passat i pot incorporar tot allò de positiu que ens pot deparar el futur.

Des de temps gairebé immemorial el Segarra Garrigues ens ha estat promès, en particular cada cop que s'atansava una contesa electoral.

No s'ha fet mai, però i hi ha gent que diu (no sense una certa raó) que ja no te sentit. Que la demografia de les zones directament afectades ja ha caigut per sota del punt de no retorn, que els seus principals beneficiaris els pagesos ja són massa vells per afrontar les inversions i els canvis culturals que se'n derivaran necessàriament i que els seus fills ja s'han buscat la vida fora dels pobles i que ningú ja no vol fer de pagès.

Certament, no els falta raó, si tenim en compte que el marc comunitari situa nous reptes a l'agricultura europea a partir del 2006, que la inversió és considerable (de l'ordre de 300.000 m/ptes.), que les exigències mediambientalistes són prou importants (es parla de dedicar prop de 15000 hectàrees a ZEPAS) i que la situació financera de la Generalitat de Catalunya és prou magra, tot plegat fa que des de les zones urbanes es mirin amb més desconfiança que mai inversions d'aquesta magnitud i dubtosa rendibilitat social, destinades a les zones rurals.

On anem?

Tot i reconèixer que aquests aspectes i altres que hi poden planar són certs, la gent del Manifest de Vallbona creiem que aquesta obra té una importància tan cabdal pel futur econòmic i social de les nostres comarques que no podem desaproveitar l'ocasió de fer-la realitat.

Òbviament, no amb plantejaments antics, sinó amb plantejament moderns, no amb plantejaments idealistes, en el sentit de poc realitzables sinó amb plantejaments realistes i útils de manera immediata per la gent del territori. Els quals us passem a descriure:

1r. **Cal fer el canal i cal fer-lo quan més aviat millor.** Es imprescindible per a generar noves il·lusions i ganes de fer coses en el territori. Tan imprescindible com van ser els jocs Olímpics per la ciutat de Barcelona.

2.- **L'aigua és riquesa.** Aquest és l'eix sobre el que desenvolupem la necessitat de la seva arribada. Generarà noves possibilitats agrícoles i en garantirà i millorarà les ja existents, però si només s'adreça cap

aquí l'obra continuarà sent del tot insuficient i per tant no engrescarem ningú ni d'aquí ni de fora per tal d'afrontar els sacrificis que per fer-la arribar, sens dubte, caldran.

3.- En aquest sentit, hem de pensar en totes les potencialitats que te el nostre territori i que l'arribada de l'aigua pot incrementar encara més. **L'impuls de la indústria agro-alimentària de qualitat amb productes nostrats i que a més formen part de la cada cop més valorada dieta mediterrània, sense excloure'n cap altre, sens dubte han de conformar-ne la base del desenvolupament a través de les indústries ja existents i la generació d'altres mitjançant el desenvolupament del sector cooperatiu.**

4.- **El paisatge, el territori són un valor preuadíssim que cal conservar i mantenir per posar-lo en valor.** Amb aigua podem desenvolupar tota una indústria hostalera que tingui com a base la sostenibilitat del territori i que al mateix temps en sigui la seva principal garantia de futur.

5.- **Per tant, s'han d'instar els mecanismes legals necessaris per a garantir que la titularitat de l'aigua que baixi pel Canal sigui pública i que es passi del concepte decimonònic de beneficiaris al d'usuaris. Usuaris de diferent classe i per tant amb tarifes diferents: d'ús agrari, industrial, ramader, de boca, etc.** Per això, ningú no hauria d'avançar diners per finançar les obres sino que el seu cost aniria incorporat al preu per unitat i que es mesuraria pels comptadors instal·lats a peu de finca i etc.

6.- **Això darrer facilitaria, sens dubte, que totes les parts afectades, començant des del govern al darrer dels usuaris però en particular els pagesos s'incorporessin a la nova cultura de l'aigua** i no en féssim cap mal ús, com és de rebut en ple segle XXI i que per tant s'instal·lessin els sistemes més eficients en el control i distribució de l'aigua.

7.- Tot plegat, generaria la possibilitat d'un nou escenari econòmic de prosperitat, mitjançant el qual trencaríem inèrcies històriques de retard i culpabilització, per generar-ne un altre basat en la qualitat econòmica, social i mediambiental amb la característica més important des del nostre punt de vista que consisteix amb treure'ns de la cultura del greuge davant d'altres territoris i totes les institucions per col·locar-nos en la cultura de la proposta i de la iniciativa en positiu d'un projecte que abasta el conjunt del país i que per això mateix **saldaria el deute històric de la Catalunya Vella amb la Catalunya nova**, de la Marina amb la Terra Ferma i **que acabaria de consolidar aquesta gran idea que la ciutat de Lleida vol tirar endavant amb la nostra Universitat i que és el parc científic i tecnològic de l'agroalimentària.**

Estem sols o acompanyats?

Aquest projecte l'estem explicant a tort i a dret, a totes aquelles persones i institucions que ens volen escoltar i la veritat és que ens sentim molt contents de poder dir (perquè ho hem comprovat en persona) que les intuïcions i desitjos que teníem respecte de la capacitat i el talent realment existents en el territori han estat a l'alçada del que es necessita. Empresaris, pagesos, sindicats obrers, Universitat de Lleida, Col·legis professionals, institucions varies com l'Ateneu Popular de Ponent, el cercle d'economia i moltes altres que no citem perquè ens falla la memòria ja s'han posicionat.

Les diferents jornades que hem anat desenvolupant en el que va d'any avalen que els plantejaments del Manifest de Vallbona no només tenen el valor de representar la voluntat i les legítimes aspiracions de la gent del territori sinó que a més ho fan amb una base científica sòlida i amb el rigor que t'aporta el que estiguin avalades per estudiosos i tècnics de reconegut prestigi de la nostra Universitat i d'altres.

Tot plegat ens fa pensar que el dia 30 d'abril si som capaços de generar un escenari en el que la societat civil lleidatana faci una crida tan gran, tan justa i tan raonada com aquesta, el govern del país no podrà no sentir ni no atendre aquesta crida, és per això, que us encoratgem a ser-ne tan protagonistes com nosaltres i a que us hi sumeu, per a no desaprofitar un cop més l'oportunitat generacional de llegar als nostres fills un futur millor, més proper, més just i més ambientalment responsable.

Moltes gràcies per la vostra atenció i ara estem a la vostra disposició per atendre aquelles qüestions que considereu oportú plantejar-nos.